॥ શ્રી બહુચરાપ્રસન્ન ॥

શ્રી જગદંબાના પરમભક્ત

ભટ્ટ વલ્લભધોળાની વાણી.

છપાવી પ્રકટ કર્તા,

રાજાભાઈ ઉર્ફે અંબાલાલ લલ્લુભાઈ ભટ્ટજી

ઠે. માણેકચોક—બહુચરાજી માતાનું મંદિર.

અમદાવાદ.

શ્રી ભટ્ટ વલ્લભધોળાની પ્રથમ જયંતિ પ્રસંગે ત્રિજે દિવસે
શ્રી જગદંબાના પરમભક્ત અમદાવાદ નિવાસી,
પટેલ જીવાભાઈ ભગવાનદાસ તરફથી
આ પુસ્તક ભેટ આપવામાં આવ્યું છે.

સંવત ૧૯૮૧. સન ૧૯૨૫.
દ્વિતિયાવૃત્તિ–પ્રત–૧૦૦૦.

ન્યોછાવર–ભક્તિ-શ્રદ્ધા.

ધી "સૂર્યપ્રકાશ" પ્રી. પ્રેસમાં મુળચંદભાઈ ત્રીકમલાલે છાપ્યું.
કાળુપુર ટંકશાળ—અમદાવાદ.

પ્રાર્થના.

ભક્તપ્રવર ભટ્ટ વલ્લભધોળાની પ્રથમ જયંતિ પ્રસંગે ભટ્ટજી મહારાજના અને શ્રી જગદંબાના પરમભક્ત અમદાવાદ નિવાસી શેઠ જીવાભાઈ ભગવાનદાસ તરફથી આ પુસ્તક ભેટ આપવામાં આવ્યું છે તે શેઠજીની શ્રી જગદંબા પ્રત્યેની ભક્તિ દર્શાવી આપે છે. આવાં ધર્મનાં પુસ્તકો વિનામૂલ્યે વહેંચવાનું શાસ્ત્રોમાં ઘણું પુણ્ય કહ્યું છે. તે પુણ્ય શેઠ સાહેબને પ્રાપ્ત થાય અને આવાં પવિત્ર કાર્યો તેમને હસ્તે તેમજ માતાજીના બીજા ભક્તોને હસ્તે થાય એવી અમે આશા રાખીએ છીએ.

શ્રીનો સેવક,

વલ્લભધોળા જયંતિ.
અમદાવાદ.
તા. ૨૧-૪-૨૫

પુંજાભાઈ ઉર્ફે અંબાલાલ લલુભાઈ ભટ્ટજી.

(કળીયુગનો ગરબો) રાગ ઉપરનો.

પરમેશ્વરીને પાયે પડી હો, બ. કહુ કળીયુગનાં કર્મ;
અક્કલ નથી કાંઈ એવડી હો, બ. શક્તી રાખજો ધર્મ. ૧
જીવનું જીવન જડી હો, બ. મુર્ખ ન લહે મર્મ;
અવતારીને આ ઘડી હો, બ. આઇજીએ રાખ્યો ધર્મ.
આ દીન દુ:ખ દેખડાવીયા હો, બ. જનમીને કીધાં જોખ;
સમે સર્વે સંપડાવીયાં હો, બ. ગુણવંત કીધાં ગોખ, ૩
હવે હૈયું નથી ચાલતું હો. બ. કઠણજ આવ્યો કાળ;
તુજ વિના કોઇ નથી આલતુ હો, બ. પ્રજા થઇ પીડપાળ. ૪
કળીયુગ આવ્યો કોપતો હો, બ. કરવા શુભ સંહાર;
લાજ મર્યાદ લોપતો હો, બ. ભ્રષ્ટ કર્યા આચાર. ૫
દુરમતી દીધી દેશને હો, બ. સુમતી કરાવી તાજ;
વિપ્રીત ધારી વેશને હો. બ. કળી કરે છે રાજ્ય. ૬.
પ્રથમ પાહાર રસાવીયા હો, બ. પછે પૃથ્વી કુબાઈ;
કાળ દુ:કાળ આવીયા હો, બ. પ્રજા ન પ્રીછે કાંઈ. ૭
કૂમાર્ગે સૌ ઊલટે હો. બ. તજી સૂમાર્ગ પંથ;
કર્યા કર્મ કુળે નવ ઘટે હો, બ. અરે ના આણે અંત. ૮
મહાજન મોટા મહેશ્વરી હો, બ. માને બધા માનંત;
ત્રઠયાં દેખીને તપેશ્વરી હો, બ. જાત ન જાણી અંત. ૯
ગો બ્રાહ્મણ સેવા તજી હો, બ. જોગી જતીને ધાય;
હાંણુ હોય અતી નવ લહે હો, બ. લક્ષ્મી લેહેરે જાય. ૧૦

કથા સાંભળે કુપાત્રની હો, બ. ગમે ગરોડાના જોશ;
જોડુ તજી જાય જાત્રા હો, બ. દિલમાં ન ગણે દોશ. ૧૧
ઉંચ નીચ એકઠાં મળી હો, બ. બેસે સૌ એકાંત;
માને મન માની રગી હો, બ. જાણી ન આણે ભ્રાંત. ૧૨.
હિંદુ તરકમાં તું હવી હો, બ. સમજે સારો ધાર;
જાત ન જાણી જુજવી હો, બ. વરત્યો એકાકાર. ૧૩
ધર્મ ગયો ધરણી ધશી હો બ. પુન્ય ગયું પાતાળ;
પાપ રહ્યું સઘળે વશી હો, બ. નરનારી વૃદ્ધને બાળ. ૧૪
દયા દેવ લોકે ગઇ હો, બ. દિસે નહીં લવલેશ;
કુડાં કર્મ કરે કાંઈ હો, બ. અવરને ઉપદેશ. ૧૫
સત્ય રહ્યું સંતાઈને હો, બ. સુજે નહી અલ્પમાત્ર;
ઘટમાં રહ્યું ઘુટાઈને હો, બ. કળીએ કીધો કૂપાત્ર. ૧૬
શત્રુ સગાં સંસારમાં હો, બ. વાધ્યું વહાલામાં વેર;
અવીલોકયું આ અવતારમાં હો, બ. કળી કરાવે કેર. ૧૭
પ્રીતની રીત બધી ઘટી હો, બ. સ્વારથી થયો સ્નેહ,
માયા મનમાંથી ઘટી હો, બ, તુરત દગો દે તેહ. ૧૮
વ્યભીચારી વાધ્યા ઘણા હો, બ. કુલમાં ન ગણે કોય;
માઠામાં ન મુકી મણા હો, બ હદ હળાહળ હોય. ૧૯
કુલ વધુ કંઈ પુટીલતા થઇ હો, બ. ગણે ન ગુરૂની લાજ;
પૈસેપર પુરૂશે ગઈ હો, પ્રગટ પેખતાં આજ. ૨૦
અણુઘટતું અવિલોકીયે હો. બ. ઘટે તે ઘટતું સર્વ;
કેમ કરી કોઇને ટોકીયે હો, બ. પ્રજા પૂર્વનું સર્વ. ૨૧

વયવિના વિનતા વેશમાં હો, બ. ધારે ગર્ભ અનેક;
દશદીશ દાખ્યું દેશમાં હો, વૃહ ગુણ વાધ્યો વીશેક., ૨૨
લક્ષણ લઘુતાનાં વધ્યાં હો, બ. તુચ્છ તણું ફલ થાય;
નદીએ નીર બધે ઘટયાં હો, આયુશ અલ્પે જાય. ૨૩
સંવત સત્તર સીત્તાશીએ હો. બ. શ્રુષ્ટી તજાવ્યું સત્ય;
અકળાવ્યાં અઠાશીએ હો, બ. વીધ વીધ પડી વીપત્ય. ૨૪
અકરાકેર અતી થયું હો, બ. માઠા ઉડયા મેહ;
દૈવત દુનીયાનું ગયું હો, બ. દુરબલ દીસે દેહ. ૨૫
વીત વીના વસુધા થઇ હો, બ. રસ કસ ન રહ્યો લેશ;
અમૃતતા અળગી રહી હો, બ. સ્વાદ ન પામે શેષ. ૨૬
અન્ન અતી મોઘુ થયું હો, બ. અધર્મ વાધ્યો અસાધ;
કોકોની કરણી જુવે હો, બ. એક એકથી અગાધ. ૨૭.
ઉદર થકી ઉપજાવીયાં હો, બ. ઉભય તણો જે અંશ;
તે તન પેટ તજાવીયાં હો. વીક્રે કરાવ્યો દંશ. ૨૮
નિર્મળ જન મન નિસ્તર્યું હો. બ. એજ અધીક ઉતપાત;
વીશ્વ બધામાં વિસ્તર્યું હો, બ. વીશ્વાસી શુંઘાત. ૨૯
આપી થાપણ ઓળવે હો, બ. જુઠા ખાયે સમ,
શરમે ભુરને ભોળવે હો, બ. કુડાં થાયે કર્મ. ૩૦
આપી સુકૃત આપનું હો, બ. લક્ષ્મીને લલચાય;
જે ધન જોડયું પાપનું હો, બ. તે ધન તેમ વપરાય. ૩૧
જે હાકમ રક્ષા કરે હો, બ. ગયા તે હામ હાડ;
અવળું આ જુગ આચારે હો, બ. ખેતર ખાયે વાડ. ૩૨

ચોર ચાડીયા તે વડે હો, બ. નગર થયું નિર્ધન;
ત્રાહી તણી તાળી પડે હો, બ. રાત દીવસ અનુંદીન. ૩૩
માણસ જન ઘણા મુવા હો. બ. પરાં શહેર નદીપાર;
કંઈ મંદીર ખાલી હુવા હો, બ. ભુભાસે ભયંકાર. ૩૪
દેહ ધારી દુઃખી થકી હો, બ. દયા ન આણે મંન;
દીન દીન દુકીતતા થકી હો, બ. કાષ્ટ વત થયાં વદન, ૩૫
છળ જળ ભેદ ન છુટીએ હો; બ. પ્રસર્યો બહુ પ્રપંચ;
ખુટયા માનવ ખુંટીએ હો, બ. ખરૂ ન રાખ્યું સંચ. ૩૬
વાંક વીધાતાનો નથી હો. બ. વાવ્યું તેજ લણાય;
આપ ન જાણ્યું આપથી હો, બ. ભુંડે ભલુ કેમ થાય. ૩૭
નવ દીઠું નવ સાંભળ્યું બ. હો, એ દુઃખ દુનીયામાંય;
પાપ પ્રજાનું મળ્યું હો. બ. કહો જે કહીએ કયાંય. ૩૮
ભુતળ ભુરદેવે નહીં હો, બ. સુરપુર કર્યા પ્રયાણ;
હાજરા હજુર તમે અહીં હો, બ. પુરસ ન પામ્યા પ્રમાણ. ૩૯
અપલક્ષણ સંસારમાં હો, બ. લોકે વાળી લીક;
અરજ સુણી આ વારમાં હો, બ. બહુચર .ભાગો બીક. ૪૦
ઇંદ્ર આદી બધા દેવના હો, બ. કંઉ કંઈ કાપ્યાં કષ્ટ;
નીર મોભે ગયાં નેવનાં હો, બ. શક્તિ રાખજો શ્રુષ્ટ. ૪૧
મહાકાળી મહાકાળમાં હો, બ. સુણી કરો છો સાર;
તે બળ બહુચર બાળમાં હો, બ. ઉગારો આ વાર. ૪૨
હદ વળી હવાં શું જુવો હો. બ. પાપે પૃથ્વી ખવાય;
સર્વનું સુભપણું ખુવો હો, બ પુન્યે પાપ પાળાય. ૪૩

કોઈક સાધુને સત્યે હો, બ. સલખનપુરથી જાગ,
છેક વળેછે તુ છતે હો, બ. ઓલવ બળતી આગ. ૪૪

સાહ્ય કરો ત્રીપુરેશ્વરી હો, બ. તમો તમ સામુ જોઈ;
પ્રીત કરો પરમેશ્વરી હો, બ. ઊઠો આળસને ખોઇ. ૪૫

સરજ્યાં સર્વે શક્તનાં હો, બ. સુરીનર જાયા જેહ;
છોરૂ જનેતા જગ્તનાં હો, બ. છોરૂ ન દીજે છેહ; ૪૬

ઉછેરીને ન ઉસેટીએ હો, બ. પ્રજા કુપાત્ર હોય પેટ;
વીસમ વેળાએ વેઠીએ હો, બ. મા નહીં છુટો નેટ. ૪૭

પાળ્યાં ત્યાં લગી પોખીએ હો, બ. પછે તણાઈ ન જાય;
સમા લગી સંતોખીએ હો, બ. મહેરમાં ન કરો મણાય. ૪૮

ઘણી ગઈ થોડી રહી હો, બ. તેમાં નીત્ય ઘટાય;
બોળીએ નહીં બાંહ્ય ગ્રહી હો, બ. પાર કરો પ્રભુતાય. ૪૯

નજર કરો નેવાસી એ હો, બ. નગર કરો સરદાર;
વીશ્વ અવાસે વાસીએ હો, બ. પરાં શહેર નદી પાર. ૫૦

મો માગ્યા મેહ મોકલો હો, બ. ખટરસ નાવે ખોટ;
સર્વ તણા હરી શોકસ્યો હો; બ. કરૂણા કીજે કોટ; ૫૧

કામ દુરગા થઈ દુજીએ હો, બ. સુખ પામે સંસાર;
શ્રમ કરતામાં સુજીએ હો બ. નોધારાં આધાર. ૫૨

ભુતળ ભુરને દીજીએ હો, બ. ભાત ભાતરસ ભોગ,
લાડ લડાવી લીજીએ હો, બ. વહાલાં ટળે વીયોગ. ૫૩

આઈ અમી છાંટો નાખીએ હો, બ. છોરૂ ઢોરૂને ગ્રામ,
ભગવતી ભવમાં ભાખીએ હો, બ. સમર્યાં પુરો કામ. ૫૪
નેવુંએથી નારાયણી હો. બ. ઘેરઘેર ઘો નવનીધ;
દેવી સદા સુખ દાયણી હો, બ. પરમેશ્વરી પ્રસિદ્ધ. ૫૫
ગરબો સુણી કળીકાળનો હો, બ. યથા શક્તિ દે દાન,
પરતો બહુચર બાળનો હો, બ. પામે ધન સંતાન. ૫૬
વરણુ અધીકાર વેદમાં હો, બ. ભગવતી બ્રાહ્મણ એક;
ઉચર્યો અધીક ઉમેદમાં હો, બ. ત્રીપુરાન તજીએ ટેક. ૫૭
તમો છો ત્રીભુવનના પતી હો, બ. સુર સુરેશ સમાન;
વલ્લભ ગુલામની વીનતી હો, બ. સુણજો માજી કાન. ૫૮

ધનુષધારીનો ગરબો.

ધનુષ ધારીનું ધ્યાંન ધરો જો, જેનું ધ્યાંન ધરે બ્રહ્માય જો;
સુરપતિ કેહે સેવા કરોજો, જેને સેવે છે વિષ્ણુ સદાય જો. ધ. ૧
જેણે ધનુષ્ય ધારિ ધેરિયાં જો, કિધો શક્તિ સંગાથે સ્નેહ જો;
કારજ સકલ સમારિયાં જો, ધરિ દુખ ન પામ્યા દેહ જો. ધ. ૨
સ્તુતિ પુરાણે જે સાંભળિ જો, વળિ વાંણિ વિખાંણે વેદ જો;
કોણે ન અકળ કળા કળિ જો, આઇ અગમ અભેદ અછેદજો. ધ.૩

તત્વનું તત્વ એથિ નથિ જો, નથી એથિ સંસારનું સારજો;
યોગ યોગેંદ્ર કહે કાથ જો, આઇ આદ્ય છે અધમ ઉધાર જો. ધ.૪
પરતો પ્રતક્ષ પ્રથ્વી સ્થલે જો, જેના પુરણ પ્રબલ પ્રતાપ જો;
દારૂણ દૈત્ય દળ્યા બળે જો, તે તો યુગ સચરાચર છાપ જો. ધ.૫
એક સમે બ્રહ્મા ભણે જો, મુખે કેહેતા બ્રહ્માંડ પુરાણ જો;
શિલપણે શ્રવણે સુણે જો, શ્રોતા નારદ ચતુર સુજાણ જો. ધ. ૬
ભગવતિ માહાત્મ આવિયું જો, માહા ધનુષ ધારિ માહાતંમ જો;
નારદને મંન ભાવિયું જો, કહો ધનુષ્ય ધારી તે કયંમ જો ધ. ૭
નામ સુણિ રૂશિ નારદે જો, મુનિ રહ્યા મુંસુાઇ જો;
શું સમજી લખ્યું સારદે જો, સાંને ધરૂ ધનુંષ તે આઈ જો. ધ. ૮
જે જ્યાં તે ત્યાં ભવાનિયો જો, અંગે આયુદ્ધને આસંન જો;
એ કોઈ વાત ન વાનિયો જો, વિના પુછે ન માંને મન જો.ધ.૯
પ્રજા પતી પ્રત્યે પુછિયું જો, મુનિ નારદ કહે કહો સત્ય જો;
તે તો સ્વરૂપ કહો કિયું જો, એની આદ્ય તે કયંમ ઉતપત્ય જો.ધ.૧૦
અવર ભવાનિ અનેક છે જો, વિના આયુદ્ધ કો ન જણાઇ જો;
તેમાં અધિક વિશેષ છે જો, જે આયુદ્ધથિ ઓળખાઇ જો. ધ. ૧૧
એ આશ્ચર્ય મંન ઉપજ્યું જો, મુને કહીએ કરી કરૂણાય જો;
કોણ વરણ તે સ્વરૂપનું જો; અંગે ગૌર પતિ અરૂણાય જો. ધ, ૧૨
ધનુષ ધારિને છે શું કર્યું જો, કહોને કોને કર્યા ઉપકાર જો;
કોહોને સંકટ કેનુ હર્યું જો, કોહોને કેને ઉતાર્યા પારય જો. ધ.૧૩

ત્યારે વિધાતા તે શમે જો, એથી તત્વ નથિ કાંઈ અન્ય જો.
એરસ સુજને ઘણું ગમે જો, એથી તત્ત્વ નથી કંઇ અન્યજો ધ. ૧૪
સ્વસ્થ મંન્યે શ્રવણે ધરો જો, કહુ ધનુંષ ધારીનું કારણ જો:
પરમેશ્વરિ પર તો ખરો જો, ત્રણ લોક તણું તારણ જો. ધ. ૧૫
ધરિ ધનુંષ ધર્મ રાખીઓ જો, આઇ આવ્યાં અમરનિ ઓડ જો;
સ્મૃતિ પુરાણે સાખિઓ જો, તર્ત તાર્યા તેત્રિસ કોડ જો. ધ. ૧૬
ઈંદ્ર ઈંદ્રાસન તો મળ્યો જો, સર્વ આણીને થઈ સનમુખ જો;
દેવનો દાડો તો વળ્યો જો, માહામાયાયે ધાર્રૂ ધનુંષ જો. ધ. ૧૭.
બ્રહ્મા કહે હું કહુ મુખે જો, સુત સાંભળિ એ સર્વ થાય જો;
વક્તાને રસ તો વધે જો ઉભય મલે જોગ કેવાય જો. ધ ૧૮
શ્રીપુર નગર સોહ્યાંમણું જો, સશિ સૂર્ય સમો ઉજાસ જો:
સુર મુનિ લકસ મોહ્યાંમણું જો, આદ્યે કાત્યાયનિનો વાસ જો. ધ.૧૯
અષ્ટ ભુજા ઓપે ઘણું જો, ધર્યાં આઠેમાં આયુધ જો,
માહા તેજ તે માતા તણું જો, ઘણા દૈત્ય હણ્યા રણ યુદ્ધ જો.ધ.૨૦
ખડગ ખપર ખાંત્યે ધર્યા જો, પરિ પદ્મ ગદા સંખ ચક્ર જો;
મુસલ કરવર આ વર્યા જો, કટિ બાંણ ધનુશ કર વક્ર જો.ધ. ૨૧
સદા સુધા સુખમાં પીએ જો, કરે મહિપ અજાનું અસંન જો;
દુષ્ટ દમ્યા દેવિજીએ જો, કરિ સિંહ તણું વાહંન જો. ધ. ૨૨
તે કૃત્યાયનિના તંનથિ જો, કિધાં ત્રેણ પ્રગટ સ્વરૂપ જો;
માએ વિચારીને મનથી જો, રચ્યાં રૂપ સ્વરૂપ અનુપજો. ધ. ૨૩

સ્વેવા રક્ત પિતા કર્યા જો, જેનાં પ્રબલ બળ પ્રાકંમ જો;
ત્રણ્યે મળિને તપ આચર્યું જો, કિધા આપ આપણા આશ્રમ જો.ધ.૨૪
સ્વેતા સ્વેત ગિરિ એ સહિ જો, ગંધ માધે રહિ આ રક્ત જો.
મેરૂ શિખર પિતા રહિ જો, જેના જશ તે વક્તા જક્ત જો ધ. ૨૫
એવે અસુર તે કાલમાં જો, હુવો મહા બળિઓ બળવાંન જો;
પ્રગટ્યો તે પડ પાતાળમાં જો, જેનુ ભંડાસુર છે અભીધાન જો. ધ.૨૬
અતુલિત બળ આઘે થકો જો, ઉપજ્યો જેવો જનમનો વ્યાલ જો;
દેશ દસ્યો બધ્ય નાયકો જો જન જીવને મહા જંજાલ જો.ધ. ૨૭
જાર્યે જાંણ્ય થયો જેટલો જો, કિધી સકલ સુધ્ય સંભાલ જો;
પાપી પળ્યો પગ એટલે જો, પેલે જીત્યું તે પડ પાતાલ જો;ધ.૨૮
પાતાલ જીતીને વિચ્ચારિયુ જો, મે તો એતો કિધા વશ વર્ત જો;
લેવા મૃત્યુ લોક ધારિયું જો, આવ્યો અવનિ ઉપર તે તર્તજો.ધ. ૨૯
સૈન સજુ માયા મર્ઈ જો, સંગ્ય સુભટ ને પરિવાર જો;
હય ગજ રથ દળમાં કઈ જો, ચાલ્યો અવનિચક મોજાર જો. ધ, ૩૦
આઘે ઉત્તર ઝિતિ કરિ જો, પછે પુરવ કિધા પ્રયાંણ જો;
દક્ષ પશ્ચમમાં ફરિ જો, ઝિતિ જકત વજાડયાં નિશાંણ જો;ધ.૩૧
ચ્યારખુંટ ચકબે થયો જો, દિધા દેશપતિને દંડ જો;
પછે અમરપુરમાં ગયો જો, ઝિતિ સપ્રદ્વિપ નવખંડ જો. ધ. ૩૨
સુરપુર ઝિતને સાંચરિયો જો, ઘડે ગાજીને કિધું ગવંન જો;
ઈંદ્ર સદંન જઇ આંતરયો જો, લિધુ ઇંદ્રનું ઈંદ્રાસન જો. ધ. ૩૩
વિશ્વ વિશે વાપી વકી જો, એક અસુર હુઓ ઉતપંન જો;
ભંડાસુરના ભય થકિ જો, બધ્ય કંપે તે ત્રણ ભુવંન જો. ધ.૩૪.

સુરપુર તજીને નાશિયા જો, નાઠા મુનિવર મુકીને ઠામ જો;
ગિરિ ગુફા જઈ વાશિયા જો, મુકયા માહા મનોહર ધામ જો.ધ.૩૫
બેઠો અસુર ઇંદ્રાસને જો, બધ્ય ધરી પોતાના એધાંણ જો;
વશ કર્યા સ્વર્ગ વાસને જો, વર્તિ ભંડાસુરનિ આંણ્ય જો. ધ. ૩૬
દેવ દેવાંગના શોકમાં જો, સુણી સર્વ રહ્યા સંતાઈ જો;
ત્રાસ પડયો ત્રેણ લોકમાં જો, ફરે ભંડાસુરની દ્દવાઇ જો. ધ. ૩૭
પસુપક્ષિને પાઢમાં જો, સરિતા સિંધુ શશિને સુર જો;
જીવ અયોનિને ઝાડમાં, કોઇ ભંડાસુરથિ નહિ દુર જો. ધ. ૩૮
યજ્ઞ કાય લોપિયા જો, લોપ્યા હવન હોમ ખટ કર્મ જો;
ભંડાસુર ભડ કોપિયો જો, લોપ્યા વેદ શાસ્ત્રના ધર્મ જો. ધ.૩૯
રાજ્ય કરે રૂડી રીત્યશું જો, સર્વસંગિને સુખ દાતાય જો;
પાળે પોતાનાને પ્રીત્ય શું જો, દેખી દેવને સનમુખ ધાય જો. ધ.૪૦
દેવ માહા દુઃખ પાંમીઆ જો, સહુ સુર થઇ ગયા શુંન્ય જો.
એમ અતિ દિન વામિયા જો, પછે બોલ્યા મલિ માહા મુંન્યજો.ધ.૪૧
સુર પત્યને કરે વિનતી જો, હવે કરવો તે કવણ ઉપાય જો;
સાહ્ય ન થાય કોહોનિ વતિ જો, ભંડાસુરને ભયે ન રહેવાયજો.ધ. ૪૨
સુરપતિ સુર પ્રત્યે કહે જો, તમે સાંભલિયે સુરજંન જો;
બ્રંહ્મસદન બ્રંહ્મા રહે જો, જે કૈયે સકલ કારણ જો. ધ. ૪૩
ઇંદ્ર અમર એકઠા થઈ જો, આવ્યા પ્રજાપતિને પાસ જો;
વિનવિયા વિધિને જઇ જો, કીધાં સકલ કષ્ટ પ્રકાશ જો. ધ. ૪૪
સ્તુતિ કરિ બ્રંહ્મા તણી જો, સહુ સુર સહિત સુરપત્ય જો;
થોડા માંહે કહિ ઘણી જો, હવે કશિ હમારિ ગત્ય જો. ધ. ૪૫

પ્રજા પત્ય સત્ય સાંભળો જો, અમો સર્વ તમારાં શ્રષ્ટજો;
વિધાતા વારે વળો જો, ક્રિયા કરિને કાપો કષ્ટ જો; ધ. ૪૬
સ્થાનક ભ્રષ્ઠ થયા હમો જો, રૈયે આઠે પોહોર ઉદાસ જો
પિતા મહ માનો તમો જો, તેનો નથિ ખમાતો ત્રાસ જો. ધ. ૪૭
આવ્યો અસુર પાતાળથી જો, જેનું ભંડાસુરછે નામ જો;
માહાબળિયો કળિકાળથિ જો, કેડયા નર અમરના ઠામ જો. ધ. ૪૮
જોતાં જગત બધ્ય જીતીઓ જો, કરે ઇંદ્રપુરિનું રાજ જો;
અમને વિપત્યો ઘણિ વિતિયો જો,સર્વ સુખ કરાવ્યાં તાજજો. ધ. ૪૯
બ્રંહ્મા કહે સુર રાજ્યને જો, ધશિ ધોલાગઢ બધ્ય જાવા જો;
જો કરવું હોય કાજને જો, સર્વ સ્વેતાને આરાવો જો. ધ. ૫૦
સ્વેતા તે સંકટ ટાળશે જો, સેજે સરશે તમારાં કાજ જો;
આવ્યાં વિઘન આઇ વાળશે જો, મોટિ મહારાજાધિરાજ જો. ધ. ૫૧
વચન વિધ્યાતાનાં સુણિ જો, સર્વ સુર થયા રળિયાત જો;
વળ્યા સકળ સ્વેતાભણી જો, જે કો નર અમરની જાત્ય જો. ધ. ૫૨
ઇંદ્ર અમર એકઠા થયા જો, આવ્યા સ્વેતા ગિરિને સમિપ જો;
પર્વત બધ્ય ચઢી ગયા જો, આવ્યાં અવિલોકયાં મહિપ જો.ધ. ૫૩
ધ્યાંન ધરિ બેઠાં આઇજી જો, મન મુકિને રાગને દ્વેષ જો;
જોયાં જનુનિ સુખદાઇજી જો, આઇ આંખ્યાનિ મેષાંન મેષ જો.ધ. ૫૪
આગળ કર જોડિ રહ્યા જો; આદ્યે ઇંદ્ર અમર સૌ કોય જો;
કાલાવાલા કરી રહ્યા જો, આઈ આંખ્ય ઉઘાડિ જોય જો. ધ ૫૫
ભક્તિ ભવાનિની કરે જો, ભાવે ભણે પાઠ ગુણ ગાય જો;
ઉદ્દો ઉદ્દો મુખ ઉચરે જો, કહે સાહ્ય કરો મહમાય જો. ધ. ૫૬

સમરે અમર એકે મન્યે જો, તુતો તારણુ તેત્રિશ ક્રોડ જો.
ઉચ્ચરયા એમ અન્યો અન્યે જો,ભંડાસુરના ભયથકિ છોડજો.ધ. ૫૭
આઈજી આદ્ય વિચારીજો જો, તમો સદા કરોછો સાહ્ય જો;
આ અવસર ઉગારિયે જો, મયા કીજીએ મહંમાય જો. ધ. ૫૮
સત્ય કહિએ તે બાઇ આ સમે જો, અમો તમેવડે પોશાઉજો;
શાક્ત હોય સહુ નમે જો, હમો પ્રતમા થઇ પુજાઉ જો. ધ. ૫૯
એવાં વચન આઈ સાંભળિ જો, દેવી દેવ પ્રત્યે કહે વાત જો;
સ્થાનેક જાઓ સહુ વળિ જો, એ અસુર કરિશ નિપાત જો. ધ. ૬૦
અમર વર લેઇને વળા જો, આવ્યા પોતાપોતાને ઠાંમ્ય જો;
અંગ આનંદ ઘણું ઉલટયો જો,લાગ્યા આપ આપણે સહુ કામ્યજો.ધ.૬૧
પછે પ્રગટ પરમેશ્વરિ જો, આંણિ દેવ તણી મન દાઝ જો;
ચારે વળ્યાં વિશ્વેશ્વરિ જો, પોતે જાણી પુરવનિ દાઝ જો. ધ. ૬૨
બુદ્ધિ રૂપ બાળા થઈ જો, વશિ નારદના ઘંટ માંય જો;
કુટિલતા ઉપનિ ઘણિ જો, કે કળો કરાવું ક્યાંય જો. ધ. ૬૩
આદ્યે નારદનું એ કામ છે જો. બિજી બાળાયે આપિ બુદ્ધ જો;
નવખંડમાં જેનું નામ છે જો,ઘણા ઘરમાં ઘલાવ્યા વિરોધ જો;ધ. ૬૪
મુનિએ મંન દ્રોડાવિયું જો, પોતે પંડે વિચ્યારૂ પ્રશ્ન જો;
અસર કોમંજ્ઞ નાવિયું જો, દેખિ દૈત્ય ઉપર ગઇ દ્રષ્ટ જો. ધ. ૬૫
નારદ નગર થકિ પળ્યા જો, આવ્યા ઇંદ્રપુરિમાં આપજો;
ભંડાસુરને જઇ મળ્યા જો, તેનાં પુરણુ કરવા પાપ જો. ધ. ૬૬
આસન થકિ ઉભો થઓ જો, ભંડાસુરે કર્યો પ્રણામ જો;
સનમુખ કરજોડી રહ્યો જો, કહો મુજ સરખું કામ જો. ધ. ૬૭

આપ્યું આસંન ભંડાસુરે જો, બેઠા નારદ દેવ પ્રમાણ જો;
મારૂ રાજ ત્રૈણ પુરે જો, કરે અસુર આપ વિખાંણ જો. ધ. ૬૮
ચૌદભુવન નવખંડમાં જો, સુવો નારદ મારૂ નામ જો;
ભડ નહી કો બ્રહ્માંડમાં જો, મુજ સાથે કરે સંગ્રામ જો. ધ. ૬૯
મુજ સરખો નહિ મહીપતિ જો, મેતો વિશ્વ કિધુ બધું વંશજો;
સકલ સમૃધ્ય મારે છતિ જો, જુવો જગત હમારા જશ જો. ધ. ૭૦
અષ્ટ સિધ્ય નવે નિધ્યશું જો, આજ ઉભીછે મારેદ્વાર જો;
રિધ્ય સકલ વિધ્ય વિધ્યશું જો, આજ ભરિછે મુજ ભંડાર જો.ધ. ૭૧
નારદ કહે રાજી કરૂ જો, આજ દોલત તુજ દરબાર જો;
એ સુખ બધ્ય તારે ખરૂ જો, હોય સ્વેતાગિર ઘેર નારય જો. ધ. ૭૨
કહિ અસુરને એટલુ જો, મુનિ પામ્યા તે અંતર ધ્યાન જો;
કાંમિ થયો ભડ કેટલું જો, અતિ અંધ થયો અજ્ઞાન જો. ધ. ૭૩
કુડો અસુર કામે કટયો જો, ગયો સ્વેતાગિરિમાં મુઢ જો;
પર્વત બધ પાગે ચઢો જો. હુઓ ગિરિ શિખર આરૂઢ જો. ધ. ૭૪
જોયાં જનુનિને જેટલે જો, વશ થયો તે દત્ય વિકટ જો;
અસુર અજાંણો કેટલો જો ગયો સ્વેતા સમિપ નિકટ જો. ધ. ૭૫
મુરખ નિખિંને હર્ખિયો જો, નખશિખ સ્વરૂપ સુદેહ જો;
ઓપમા અંગો અંગ સખિયો જો, નૂવ જોબન બાળે વેશજો, ધ.૭૬
દૈત્ય કહે દેવિ પ્રત્યે જો, નારી કોણ તમારી જાત્ય જો;
વરયાં કે કંન્યા વૃત્યે જો, એમ અસુર વણુંધો વાત જો. ધ. ૭૭
અંગોઅંગ અવલોકિયાં જો, અતિ આતુર હુઓ તે અસુર જો;
તરત ભવાંનિને ટોકિયાં જો, કેવા માંહી ન કીધું કસુર જો. ધ. ૭૮

ઉઠો આવો ઘેર માહેરે જો, સુણ્ય સુંદરી પ્રાંણજીવંન જો;
હુ વશ વર્તિયો તાહેરે જો, તુજ ઉપર માહારૂ મંન જો. ધ. ૭૯
મે મારે મંત્ર તુ વરિ જો, તેમાં અંતર ન મળે અંથ જો;
ભાગ્યની તુ ભાગ્યે ભરિ જો, તારે મુજ સરખો શિરકંથ જો. ધ. ૮૦
એવાં વચન સુણ્યાં સુંદરિ જો, બોલ્યાં દૈત્ય પતીની સાથ જો;
તો હું તમને વરૂ ખરી જો, યુદ્ધે જીતે જો મુજ સંગાથ જો. ધ. ૮૧
બાળા ન બોલ્ય ચઢયું ચઢવું જો, એમ ઉચરે અસુર પ્રગટ જો;
કાંમ્યનિ સંગે કોઈ વઢયું જો, અંગે ધારિને અસ્ત્ર શુભટ જો. ધ. ૮૨
માયા કહે વૃતમું હવું જો, મુને જીતે તેને હું જાઉં જો:
તુ જીતે તો તુંને રહુ જો, નૈતો ક્ષણું માત્રમાં ખાઉ જો. ધ. ૮૩
દૈત્ય કહે મૃત્યુ આવિયું જો, આઘે અબળાનિપટ અજાંણ્ય જો;
આપણું મંન સમજાવિયું જો, હવાં કરૂં ગાત્ર ભંગ નિરવાણ જો. ધ. ૮૪
એમ કહીને ઉભો થયો જો, આવ્યો ઉત્પત્તિ આકાશ જો:
સનમુખ યુદ્ધ કરવા ગયો જો, પોતે પરમેશ્વરિનિ પાશ જો. ધ. ૮૫
માયા કહે મુર્ખ સાંભળે જો, હવે હું કરૂછું મધુપાંન જો;
પછે તું અકળ કળા કળે જો, જો જે શાં દઉંછુ સનમાંન જો. ધ. ૮૬
પેલે સુધાંપાંને ચઢાંજો; પછે આયુદ્ધ ધાર્યાં અંગજો,
મદમતયૈ માતા વઢાંજો, ભડ ભંડાસુરને સંગજો. ધ. ૮૭
આઘે ગદા યુદ્ધ માંડિયું જો, પછે મુસલ મારયા મારજો,
દૈત્યે ન સ્થાનક છાંડીયુ જો, સનમુખ સહે માહા પ્રાહારજો. ધ. ૮૮
કંપે અમર ધ્રુજે ધરાજો, દસે દિશા દિસે ભયંકારજો;
શેષ કમઠ સલક્યા ખરાજો, મારે માતાજી માહા મારજો. ધ. ૮૯

ભડ ભંડાસુર ભગવતિજો. એવું યુદ્ધ ન કોય અરાંણુજો;
એ રજ ઉડયો પગવતિજો, જેણે છાયો ગગનમાં ભાંણજો. ધ. ૯૦
અસુર ઉરમાંહી ધડયોજો, બલ બાલાનુ ન કલાયજો;
એ કયંમ કર મારે ચઢયોજો, માંડુમલ મલયુદ્ધ તે મલાયજો. ધ. ૯૧
પછે મલ યુદ્ધ તે માડતાંજો, જઇ ઝાલ્યા જનુનિના હાથજો;
ક્રુટિ અહિને કર છાંડતાજો, પછી ભરી ભંડાસુરે બાથજો. ધ. ૯૨
બાંય તળે માને ઘાલતાંજો, મુટ મન વિચારે પેરજો;
કરયાં ચરણ પછે ચાલતાંજો, લેઇ જાઉ હુ મારે ઘેરજો. ધ. ૯૩
ઉતપત્યો આકાશમાં જો, વાધ્યો વાયુ વેગે પળાયજો;
એમ વિચારે વિમાંશમાંજો, એતો મારો કાળ અબલાયજો. ધ. ૯૪
માયે વિચ્ચાર્યું બાથમાંજો, બળે પુરવ દિશાયે પલાઉજો;
એનું આવ્યું મૃત્યું હાથમાંજો, હવે ગડગડાટ લેઈ જાઉજો. ધ. ૯૫
એને આંહાં નથિ મારવોજો, એમ આઇ કરે છે વિચ્ચારજો;
શત્રુને ત્યાંહાં સંહારવોજો, જાંહાં ઘરઘરા ખેડારજો, ધ. ૯૬
બગલ થકિ બાળા બળેજો, લાવ્યાં ગડગડાટ ગુજરાત્યજો;
જ્યાં રાજ્ય કિધુ રાજા નળે જો, નગ્ર નરોડું વિક્ષાતજો. ધ. ૯૭
જોર કરિને થયાં જુજુવાં જો, ભંડાસુરતે ભવાંનિદે ગાળજો;
તતખર યુદ્ધ કરવા હુવાંજો, માંડયું દારૂણ યુદ્ધ વિકરાળજો. ધ. ૯૮
ત્યારે બોલ્યાં ત્રિપુરેશ્વરીજો, તારા ઇષ્ટને તું સંભારયજો;
એમ વદે આઈ ઇશ્વરીજો, અલ્યા હવણાં હણુછું આ ઠારજો. ધ. ૯૯
એતો અસુરને વિડારવોજો, માટે માયે વિચ્ચાર્યું મુળજો.
એનો ન વંશ વધારવોજો, તારે માર્યું તે તર્ત ત્રિશુળજો. ધ. ૧૦૦

ભેદ્યું અસુરના અંગમાંજો, બળે ચિત ચઢ્ઢ તવ ચાકજો;
થયો ગાત્ર ગતિ ભંગમાંજો, વલિ ઊઠયો પોકારિને હાકજો. ધ. ૧૦૧
ત્યારે ધનુસ માએ ધારિયુજો, બળે તાંણુ તે કાંન પ્રમાણુજો;
શત્રુના શિશ સંહારિયુ જો, એક મુકિ કૃપાસ્ત્ર બાણુ જો. ધ. ૧૦૨
પડયો અસુર ઢળ્યોજો, તેના પડતાં વેંત ગયા પ્રાણુજો;
આદ્ય અંત સફલે ફલ્યોજો, આઈએ આપ્યુ તે પદ નિરવાંણુજો.ધ. ૧૦૩
પુર્વ પાપ સંબંધિ જો, મળ્યો માનવીનો સંતોક્ષ જો;
છુટયો કર્મના બંધથી જો મહુમાંયે પમાડયો મોક્ષજો. ધ. ૧૦૪
માર્યો અસુર માતાજીએજો, કિધુ પ્રબળ બળ તે કાળજો;
માહા માયા મન રીઝીયેજો, બેઠાં તેજ સરોવર પાળજો. ધ. ૧૦૫
દેવનાં દુંદભિ ગડગડયાંજો, કરે ચંદન પુષ્યની વૃષ્ટજો;
અંતરિક્ષથિ પાગે પલેજો, ન્યાહાલે નેણુ ભરિભરિ દ્રષ્ટજો. ધ. ૧૦૬
આવે અમર નર નારિયોજો, દશાં ધનુશ ધારિછે જયા હુજો;
પુજવા માત પધારિયોજો, લેઈ પુજા વિધ્ય વિધ્ય ત્યાંહુજો.ધ. ૧૦૭
સુરંગના સોહ્યામણાં જો, સઉ સોલ સજ્યા સણુગારજો;
દેવિને દેવા વધાંમણાં જો, આવે ધનુસધારિ દરબારજો. ધ. ૧૦૮
નેણે તે કાજળ સારિયાંજો, કિધિ કુમ કુમ પીયળ કપોળજો;
અદભુત અંબર ધારિયાં જો, બધ્ય મુખ ભરયાં તંબોળજો.ધ.૧૦૯
મુક્તા થાલ ભરાવતાંજો, લેઈ આવ્યાં સૌ ભંહ્યાણી પાણુજો.
ભોજન ભોગ ધરાવતાંજો, નારિ લાવ્યાં સકળ નિરવાંણુ જો. ધં૧૧૦
કરિ કનકની ગાગરિજો, મુકયાં સિફલ શિશ અકેકજો;
સાનુનિ બધ માંથે ધરિજો, ચાલ્યાં ચંચલ ચાલ્ય વિશેકજો.ધ. ૧૧૧

સુંદરિ સહુએ તે થયાંજો, મલિ પ્રેમદા પરમ પુનિતજો;
ગુણવંતિ મોહલે ગયાંજો, વાટે ગાય વધાંમણાં ગિતજો. ધ. ૧૧૨
ભેર ભુગલ વાજે ભલાંજો, વાજે પંચ શબ્દ વાજિંત્રજો;
ગંભીર વાજાં વાજે ભલાંજો, વાજે વેણુનાદ વિચિત્રજો. ધ. ૧૧૩
આગળ નાચે અપ્સરાંજો, કોડે કીનર કરતાં ગાનજો;
આવ્યા ધનુશધારી ત્યાં સરાજો, સુર સહિત સુર રાજનજો. ધ.૧૧૪
ઈંદ્ર અમર થયા આગળે જો, પુઠે દાશી સહીત શ્યોંમાયજો;
આવિ નરોડાની ભાગળેજો; ચાલ્યાં સુર કરિ સમદાયજો. ધ. ૧૧૫
આગલ ઈંદ્રાણી વહેજો, ઉર અંતર અતિ આનંદજો;
સુર સુંદરિ સાથે વહેજો, સહું સરદ પુનમનાં ચંદજો. ધ. ૧૧૬
ઈંદ્ર અમર આવ્યા સહુ જો, ધશા ધનુશ ધારિજે જાણ્ય જો;
સનમુખ કરજોડી બહુજો, બેલે શિશ નમાવ્ય! પાગ્યજો. ધ. ૧૧૭
ભાળ્યાં ભવાંનિને ભાવતાંજો, આનંદ અંતરમાં થયાં સ્થંભજો;
માજીને મોતિડે વધાવતાંજો, માંડયો પુજા તણો આરંભજો. ધ.૧૧૮
પ્રસન્ન થઇને પુરંદરિ જો, પેહેલે પોતે પખાળા પાયજો;
ઊભાં અમર યુત અંમરિજો, સહુ સાથે કરે પુજાયજો. ધ. ૧૧૯
ચંદન કુમ કુમ ચરચિયાંજો, વળી અક્ષત અબીલ ગુલાલ જો;
અંગ સુગંધે ચરચિયાંજો, પુજ્યાં જમ પુરવનો ચાલજો. ધ. ૧૨૦
મા જાઇ જુઇને માલતિજો, યુત પારિજાત મંદારજો;
ગુણે ગુંથિને ગલે ગાલતિજો સહુ સાથે સમર્પે હારજો. ધ. ૧૨૧
માથેથી ગાગરિ લેઇને જો ગ્રહી કાંમનીએ કર મધ્ય જો;
ધુંપ દિપ ફળ લેઇને જો, મુંકી માત મોં આગળ બધ્ય જો. ધ. ૧૨૨

કરી આરતિ શણગારની જો, માને નિરખે અમરનર નાર જો;
શોભા શક્ત ઉદારની જો, જોઇ જોઇ જાય બલીહાર જો. ધ. ૧૨૩
ભોગ ભવાનિને ધરિ જો, ભરી મેલ્યાં કનક જળ પાત્ર જો;
માંડાં અંતરપટ અંતરિ જો, કરે સ્તુતિ સકળ સુર માત્ર જો. ધ.૧૨૪
આઇજી આપ આરોગીએ જો; જાણી દિનને આણી દયાય જો;
માત માહારસ ભોગીએ, જો ભણે ચૌદભુવનની રાય જો ધ. ૧૨૫
પોખી રહ્યાં પરમેશ્વરી જો, માએ મુખ કરયા મુખવાસ જો;
નારી અમર અમરેશ્વરી જો, સહુ દેવ રહ્યા થઈ દાસજો.ધ. ૧૨૬
પછે પંચઆરતી કરી જો, કર લેઈ વધાવ્યાં કુસુમ જો;
તનમન ધન બધ્ય વારતિજો, જોઇ જોઈ જનુનિને જ્યંમજો. ધ.૧૨૭
ધનુષધારી મા ધારણા જો, સહુ સુર ઉગારયા શક્ત જો;
એમ કહીને લેઓ વારણાં જો,ભાવે કરી ભવાંનિનિ ભક્તજો.ધ.૧૨૮
એવુ અમર મન આપના જો, સહુ સાથે મળીને સમથ જો;
ધનષધારીની કરી સ્થાપના જો, જ્યાંહાં નહનું નરોડુ નગ્રજો. ધ૧૨૯
ગોખ ઘડાવ્યો માતાજીએ જો, કરૂ રૂશિએ આવાહંન જો;
આઇજી આપબિરાજીએજો.મુકયો માઢ ત ચરિને ચંતનજો.ધ૧૩૦
બારે મેઘ મળી ગાજીઆ જો, ઉઠયા અમૃતના વરસાદજો;
ભય ભવાંનિયે ભાજિયા જો, લેરચે ગાજાતે સાગર સાતજો.ધ.૧૩૧
જે જે જે જકતમાં થયું જો, જન જાત્યને જેજેકાર જો;
દુખ દારિદ્ર બાધું ગયું જો, વામી વિપત્ય વર્ણું અઢારજો ધ૧૩૨
દેવ દેવી સંતોકિયાં જો; ધરી હરખના કરીને કુવંન જો;
પંચામૃત યુત પોખીયાં જો, આપ્યાં બ્રાહ્મણને ભોજંનજો.ધ.૧૩૩
વિપ્ર જમિ પરવારીયા જો, આપ્યાં પુજી માનની પસય જો,
સુખે સભામાં સધારીયાં જો, સહુ સાથે મળિ સમુદાય જો. ૧૩૪

વીપ્ર પુજા કરી કાજને જો, પછી પુષ્પ સમર્પિ માળ જો;
હય ગજરથ કરી સાજને જો, આપે ઈંદ્ર સદા સુખપાલજો.ધ. ૧૩૫
અવર સામગ્રી મગાવતાં જો, આણી ગણુતાં તે નવ ગણાય જો;
ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી આપવાં જો, દીધી દાન ઉપર દક્ષણાય જો. ધ. ૧૩૬
વિપ્ર સંતોષ્યા પ્રેમસુ જો, બોલ્યા ઇંદ્રાદી સર્વે દેવ જો;
વરસ એક મધ્યે નીમસું જો, આઈ અહીં આવીશું અહમેવજો.ધ. ૧૩૭
એ વરત લેઇને ઊઠીયાં જો, રહ્યાં ધનુંશધારી સાનીધ્ય જો;
તરત ભવાંની ત્રુઠીયાં જો, જાઓ અમર કરો જઈ સિદ્ધ જો. ધ ૧૩૮
રાજ્ય કરો જઈ સ્વર્ગનું જો, બધાં પાળો પ્રજાનાં લાડ જો;
હર્યું સંકટ સુર સર્વનું જો, માતા ધનુશધારીનો પાડજો. ધ. ૧૩૯
ઈંદ્ર અમર વર લેઇને જો, ચાલ્યા મારગે માગી વિદાયજો;
માતાને મહાજશ દેઇને જો, સર્વ સુર મળી સમુદાય જો. ધ. ૧૪૦
સુરપતિ સુર પંથે ચાલતાં જા, બાજાં વાજે તે ઢોલ નિશાનજો;
આવ્યાં મદીર પછે માલતાં જો, આપ્યાં યાચકને જશ દાનજો.ધ ૧૪૧
ઘેર ઘેર આનંદ ઉપન્યો જો, બાંધ્યા તરીયા તોરણ સહુ દ્વારજો;
સર્યા મનોરથ ભુપનો જો, કરે માનુની મંગળ ઉચ્ચારજો. ધ. ૧૪૨
સુર પત્ય મોરત જોઇનેજો; બેઠા બણી ઠણિને તરતજો;
સ્વર્ગ સકલ રહ્યું મોહિનેજો,બાળ્યાં વિઘ્ન ભવાનિ આવકતજો.ધ. ૧૪૩
રહ્યા અમર આનંદમાંજો, કરે દેવ દેવંગના જોખજો;
છકયાં તે આઇજીના છંદમાંજો,શોભ્યો ધનસધારીનો ગોખજો.ધા૧૪૪
સ્વેતા તે ચૈતન ચૈતને જો, વલિ લક્ષથકી લહેવાયજો;
ધનુશ બાલે હણ્યો દૈતનેજો, માટે ધનુશધારિ કહેવાયજો. ધ. ૧૪૫
કથા બ્રંહ્માંડ પુરાણમાંજો, પિતા પુત્રનો સંવાદજો;

શક્ત ઉધારણુ પ્રમાણુમાંજો, મહામુનિ તે કહે સુરજાંદજો. ધ. ૧૪
અંજા પત્ય કહે પુત્રનેજો, કહુ ધનુશધારિનું ચરિત્રજો;
માંણે સુખે ઘર સુત્રનેજો, કરેજો ગુણ ગાંન પવિત્રજો. ધ. ૧૪
અગણિત ગુણ ધન બાઈનાજો, શિખે સાંભળે જે કોઈ ગાયજો;
ઉજવલ અંક કમાઇનાજો, સેજે સુધા સિંધુમાં નાહાયજો. ધ. ૧૪
ઈંદ્ર નગરને આદરેજો, કરૂ ધનુશધારિને પ્રગટજો;
સેવક પુરાણુમાં સાદરે જો, માટે ગાવું તે નિત્ય લાગટજો. ધ. ૧૪
જે જન ગાશે જુક્તસુ જે, તે તો પામે પદારથ ચારજો,
કાંમ કસુ તેને મુક્ત સુજો, તે તો જીવન મુક્ત અવતારજો. ધ. ૧૫૦
આયુષ્ય અતિશે ભોગવજો, ધનદારા પુત્ર સંતાનજો.
ખટરસ સ્વાદે આરોગવેજો, આવે અંતકાલે વૈમાનજો. ધ. ૧૫૧
સલ્પ મતે સંક્ષેપમાંજો, કર્યું ધનુશધારીનું તે વર્ણનજો;
એ કહ્યું ગરબા એકમાં જો, સદા શેવો તે શક્તના ચર્ણજો. ધ. ૧
સતકુળના હોતો સાંભળજો જો, કોઇ જાણ્યા અજાણ્યાની સિખ.
દાન દયા પ્રતિપાળજો જો, નહીતેર ઘણી માગશો ભીખજો. ધ. ૧
આપો અપાવો આપથી જો, કરો વાણે તેજ લણાય જો;
પાંમો નહીં માબાપથી જો, એમાં કરો ન કેશીએ મણાયજો. ધ. ૧
સંવત સતર બાંણુવે જો, કષ્ણપક્ષ અસાડો સાર જો,
તિથિ પવિત્ર વખાંણુવે જો, એકાદશિને ભ્રગુવાર જો. ધ. ૧
ગરબો સંપૂર્ણ ગાઈને જો, વદે વલ્લભ એ નિશદિન જો;
એ કહે મા ધન બાઇને જો સદા શક્ત રહો મમશિશ જો. ધ. ૧

———:o:———